

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

12

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :

TURENNE

TURENNE

IN het jaar onzes Heeren 1626, in het kasteel van Sedan. De zoon van de hertog van Bouillon krijgt onderricht...
Wat lees je daar ?
De Ilias van Homeros, mijnheer. Wat 'n heerlijke heldenverhalen !

Wind je niet op ! Die helden zijn maar « uitvindingen » van een dichter !
Wat ? Durf je beweren dat Achilles en Ajax niet bestaan hebben ? Die woorden zal je intrekken, mijnheer !

Ekskuseer je dadelijk, begrepen ! Soldaat worden leert men niet in boeken, maar door het harden van zijn lichaam ! Je bent nog maar een kind !... Vooruit, naar bed !

Diezelfde nacht...
Ik zal hem bewijzen dat ik reeds een man ben !

Verdorie ! Het is bijtend koud, maar tot daar toe !

Morgen zal ik doodgevroren zijn, ofwel zal mijn vader moeten erkennen dat ik een soldaat ben !

De volgende dag...
Mijnheer de hertog, uw zoon heeft de nacht niet doorgebracht in zijn bed !
Hij is waarschijnlijk langs ginder ontsnapt...

Enkele ogenblikken later...
Maar die kerel is gek geworden !
Mijnheer de burggraaf, waarom heeft u dat gedaan ?

Ik heb geslapen als in een bed ! Zoals u ziet, monseigneur, ben ik toch niet te zwak om in een kamp de nacht door te brengen !

Drie jaar later krijgt Henri de La Tour d'Auvergne, burggraaf van Turenne, de toelating om als schildknaap dienst te nemen in het leger.

Wat ? Reeds drie maanden in dienst en nog geen enkel duel !
Neen, baron ! Ik leef volgens mijn godsdienst en volgens de wetten !

Gemakkelijke verontschuldiging voor wie gebrek heeft aan moed !
Henri, een dergelijke belediging mag je niet dulden !
Nu zul je je zwaard moeten trekken...

Neen, maar ik wil wel graag mijn moed meten met die van mijnheer de baron ! Daar voor ons wappert een vijandelijke vlag, op de wachttoren. Wie de vlag verovert, heeft het duel gewonnen... Akkoord ?
1

Terwijl de hoogmoedige kleine baron zich bij het eerste schot in een kuil laat vallen, loopt Turenne, onder een hagel van kogels recht op de vlag.

Hij verovert het vaandel en keert er mee terug naar zijn kamp. Zijn kleren zijn gescheurd, maar hij heeft niet de minste kwetsuur opgelopen.

Ha, die held wilde duelleren! Ik geloof dat u zich na deze ontmoeting als dood mag aanzien!

De heldenmoed van de jonge soldaat wordt beloond. Amper twintig jaar oud heeft hij reeds de rang van kolonel verworven. Wanneer hij twee en dertig jaar oud is, wordt hij maarschalk van Frankrijk.

In 1652 was koning Lodewijk XIV minderjarig. Kardinaal Mazarin staat aan het hoofd van de regering van de koningin-moeder en vaardigt nieuwe en zware belastingen uit.

Mazarin is niet populair. Het volk komt in opstand.
Mazarin scheert ons als onnozele schapen!

Uw belastingen zijn belachelijk en zullen een burgeroorlog ontketenen!
Tot daar toe! Als ze kunnen zingen, kunnen ze ook betalen!

Op zekere avond bij de hertogin de Longueville, zuster van de prins van Condé.
Mazarin moet het land verlaten! Ik heb in het geheim de hulp van het Spaanse leger ingeroepen!
Wat? Spanje is toch in oorlog met ons! Op mij moet je niet rekenen om met de vijand samen te werken!

Enkele dagen later...
De rebellen rukken op naar Parijs met aan hun hoofd de grote veldheer Condé, overwinnaar van Lens en Rocroi...

Mijnheer Turenne, u moet Condé verslaan en de kroon redden!
U mag op mij rekenen, sire! Ik win, of ik schiet er het leven bij in!

En op 2 juli 1652 drijft het kleine leger van Turenne de veel sterkere troepen van Condé op de vlucht.

Na deze glorierijke overwinning trekt Turenne zich terug op zijn landgoed.
We zouden onze dochter een bruidschat moeten bezorgen, maar ons fortuin laat dit, helaas, niet toe!...
Als veldheer verdient men nu eenmaal minder geld dan als hoveling. Trek het je niet aan... Wij zullen een stuk land verkopen!

1 Eerst moet het lont aangebracht worden.

3 En met een stok vastgestampt.

2 Dan wordt het poeder in de loop gegoten

4 De haan wordt gespannen, en men is klaar om te schieten.

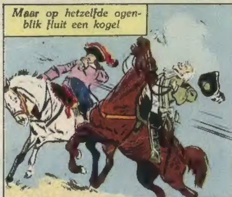

Steek de lont aan.

Blaas goed in de haakbus.

Schiet !

Leg je haakbus weer op de schouder.

Lodewijk XIV deed het stoffelijk overschot van de held naar de kelders van de koninklijke kerk van St-Denis te Parijs overbrengen.

Een onherstelbaar verlies! Maarschalk Turenne was de grootste veldheer en de eerlijkste man ter wereld !

Einde

Volgende week : JULES VERNE

Onder ons verm

DIE WINTER IS VERGHANGEN...

IEDER seizoen heeft zijn bekoring. Maar van alle seizoenen is de lente toch het schoonste! Daarover zijn alle mensen, zowel jonge als oude het eens. Dichters, schilders, schrijvers en komponisten hebben allen met overtuiging en geestdrift de lente bezongen.

Nu de winter met zijn korte dagen, zijn koude, zijn ziekten en allerlei grote en kleine ongemakken, nu eenmaal aan het seizoen verbonden, voorbij is, zien wij rondom ons de natuur en de mensen verjongen!

Wij voelen ons levenslustiger en krachtiger!

Laten wij dan ook onze dagtaak met nieuwe kracht en geestdrift volbrengen!

Kuifje

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

ROMEINS MISSAAL

DE firma Henri Proost en Co. van Turnhout, stuurde ons haar nieuw Romeins dagmissaal met vespers. De vertalingen en verklaring van de teksten werden verzorgd door E.-P. Windey s.j. Dit missaal telt 1670 bladzijden en werd gezet met een nieuwe, waarlijk betere bladspiegel. Het Nederlands gedeelte staat altijd aan de buitenzijde van de bladzijde en werd in grotere letter gedrukt dan de Latijnse teksten. Specialisten verklaarden van dit dagmissaal dat de vertalingen met grote nauwkeurigheid en elegantie werden gemaakt (professor G. Lambert, Leuven).

DE GOEDE HERDERS EN ANDERE VERTELSELS

DE uitgeverij Desclée-De Brouwer stuurde ons de vierde druk ter bespreking van een bundel vertelsels van Felix Timmermans zaliger (het is nu reeds meer dan tien jaar geleden dat deze uitstekende verteller het tijdelijke met het eeuwige heeft verwisseld). Het boek dat vijftien verschillende vertelsels bevat, het ene nog plezieriger dan het andere, werd geïllustreerd door onze medewerker Gommaar Timmermans, die zijn illustraties speciaal in de tekenstijl van zijn vader maakte, zodat ze wonderwel aansluiten bij wat wij van Felix Timmermans zelf inzake boekillustratie gewoon waren.

Wie graag lacht, mag niet vergeten zich dit nieuwe werkje aan te schaffen (prijs: genaaid 66 F., gebonden 82 F.) of het in de school- gemeente- of parochiebibliotheek te vragen!

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB

RONY BOONEN, Jozef Meganckstraat, 23, Aalst, roept alle Kuifje's vrienden van 12 à 13 jaar uit zijn omgeving om zich met hem in verbinding te stellen, ten einde een nieuwe Kuifje's klub op te richten te Aalst.

JOSEF NJOO SIEM TJOO, Djalan Kaningen, 27, Surabaja, Indonesia *(16 jaar) zou graag met Kuifjeslezers uit de Nederlanden willen korresponderen en postzegels ruilen.*

CISCA TEE TEGALSARE, 51-53, Surabaja, Indonesia, *zou met Vlaamse en Nederlandse Kuifjeslezeressen willen briefwisselen. Zij verzamelt postzegels en houdt veel van lektuur.*

MARLEEN BLONDE, Haantjeslei, 76, Antwerpen, *zou willen korresponderen met een meisje van 13 à 15 jaar. Marleen verzamelt punten, postzegels en sigarenbandjes.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

aken wij ons best!

— *127ste verdieping, a.u.b. Maak me wakker als we zo ver zijn !*

RAADSELTJES

1. Welk verschil is er tussen een wiel en een advokaat ?
2. Ik ben een dier, draai me om en je kan me eten.
3. Wat heeft een en twintig ogen en is toch nog stekeblind ?

DE ZONEN VAN LAMBIK

Piet : In Sicilië blijven de duikers wel acht minuten onder !

Jan : Dat is nog niets ! Ik ken iemand die acht uur onder water bleef : hij was in slaap gevallen !

Rik : Och, allemaal onzin ! Ik ken er een die voor mijn neus in 't water sprong en nog altijd niet boven gekomen is !

★

OP zekere dag zag een winkelier een boertje op zijn winkel afkomen.

— Wacht, dacht hij, ik zal dat boertje eens liggen hebben !

Het boertje stapte de winkel binnen, en zei :

— Datgene wat ik hebben wil, hebt u niet !

— Nee ? vroeg de winkelier ongelovig.

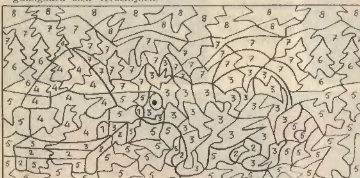
— Nee, ik zou graag een geveerd hemd hebben.

— Inderdaad, beaamde de winkelier, zo'n hemden verkoop ik niet. Maar ik heb wel uilen.

— Ja, lachte het boertje, maar een groter uil dan die welke achter de toonbank staat, hebt u ook weer niet !

EEN PLAATJE OM TE KLEUREN

Kleur dit plaatje volgens de aanwijzingen en je zal een kleine gulzigaard zien verschijnen.

1. zwart
2. donkerbruin
3. Roodbruin
4. Geel
5. Lichtgroen
6. Donkergroen
7. Roze
8. Lichtblauw

WE zaten met zes in een trein,
een Rus, een Jood, een Rabijn
Een oudje, haar kleinzoon en ik.
De kleuter verroerde geen tik.
Plots riep hij zo luid als het [mocht :
O, meter, wat vind ik 't een heerlijke tocht !
O, meter, wat vind ik het fijn,
Hier juist met zeven te zijn !
De Rus telde : vier, vijf, zes...
Hij dacht : Speelt dat kind soms [een les ?
De Jood vroeg verschrikt en be-[deesd :
Dwaalt hier werkelijk een geest ?
Het oudje begreep zonder last,
't Gepraat van haar piepjonge [kwast.
De uitleg voor het hele geval ?
Het kind kon niet tellen, 't is al !

Deze mopjes, raadseltjes en versje werden ons gezonden door Marleen Blondé, van Antwerpen.

DE TEST VAN DE WEEK :

WAAR EEN WIL IS, IS EEN WEG

	Ja	Neen
1. — Een bepaald gerecht, dat je graag eet, werd je om gezondheidsredenen verboden. Heb je genoeg wilskracht er af te blijven ?	......	......
2. — Kan je NEEN zeggen tot een vriend die je er toe aanzet zijn slecht voorbeeld te volgen ? ...	......	......
3. — Heb je genoeg wilskracht éérst je huiswerk te maken en dan pas het boek dat je boeit verder te lezen ?	......	......
4. — Gehoorzaam je zelfs wanneer je niets beloofde en een duiveltje je in het oor fluistert : « Doe het niet, niemand zal er iets van merken ? ...	......	......
5. — Veronderstellen we een ogenblik dat je een bepaalde sport moet beoefenen en je hiervoor helemaal geen lust voelt. Doe je het toch omdat je een wil hebt en omdat je kan zeggen : « Het is mijn eigen goed » ?	......	......
6. — Kan je aan de verleiding weerstaan in het-geheim te roken ?	......	......
7. — Het beroep waarvan je droomt vergt veel geduld, energie en volharding. Geraak je toch aan je doel dank zij je wil ?	......	......
8. — Je brandt van nieuwsgierigheid om de laatste bladzijde van het boek te lezen en aldus de ontknoping te kennen. Kan je aan die verleiding weerstaan ?	......	......
9. — Wanneer je besloten hebt iets te doen (iets goeds natuurlijk), zet je je besluit dan ook in de praktijk om ?	......	......
10. — Denk je wel eens aan het spreekwoord : Waar een wil is, is een weg, en doe je steeds je uiterste best om je doel te bereiken ?	......	......
Totaal . . .	......	......

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

KAREL, de koning van de Franken, helpt de Paus in zijn strijd tegen de Longobarden. Hij belegert Pavia gedurende een jaar en eindelijk heeft hij de stad in zijn macht. De Longobarden geven zich over en Karel wordt als hun koning gekroond. Hij gaat naar Rome om de Paus het heuglijk nieuws te melden...

Karel ontmoette de Paus te Rome...

Mijn zoon, dit onderhoud zal de loop van de geschiedenis wijzigen.

Jij en ik zullen de christelijke beschaving verdedigen tegen de Barbaren!

Ik vertegenwoordig het geestelijk gezag!

En ik zal de degen zijn!

Mijn degen staat voortaan in dienst van God. Al mijn veroveringen zal ik voortaan in Zijn naam en voor Hem doen!

Als koning van de Franken en de Longobarden heeft Karel de handen vrij om zich tegen de Saksen te keren. In de lente viel hij hun land binnen...

Niemand te zien, Sire! De Saksen hebben hun dorpen verlaten. Hoe kunnen wij tegen een onzichtbare vijand vechten?

Door hun oogst te vernielen, hun reserves aan levensmiddelen te verbranden...

Karel gaf zijn soldaten het bevel de dorpen met de grond gelijk te maken.

Daar houd ik niet van!

Deze oorlog bevalt mij niet!

Sire, de soldaten zijn ontevreden. Ze zijn het niet eens met uw taktiek en geven er de voorkeur aan slag te leveren tegen de vijand. Ik vrees een opstand!

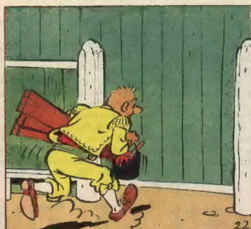
Het is goed, ik zal met hen spreken! Ik zal er hen van overtuigen dat ik gelijk heb!

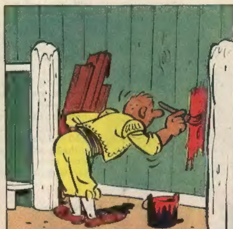
(Wordt voortgezet.)

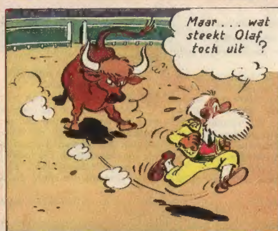
KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

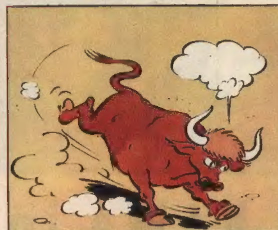

Deze jongen staart geboeid naar een ruiter van het Gulden Vlies (ridderorde door Filips van Boergondië ingesteld in 1429). Bekijk de draak op het harnas van het paard en de hydra (draak) op de helm.

DE KLEINE WERELD VAN DE TINN

KEN je het sprookje van Hans Andersen over het tinnen soldaatje dat maar één been had en verliefd was op een prinses? Dat tinnen soldaatje maakte op zekere dag in een papieren bootje een lange, lange reis door de goot... De geschiedenis van de tinnen soldaatjes — misschien heb je er zelf — is zo lang als de reis van de éénbenige held uit het sprookje. Tinnen soldaatjes zijn een speelgoed voor de kleinen, maar zijn ze niet meer dan een speelgoed? En hoeveel volwassenen hebben er geen belangstelling voor en verzamelen ze vlijtig?

Tinnen soldaatjes maken is een kunst. Ze werd niet alleen in het verleden, maar ook nog op onze dagen beoefend. Michel Ballada, die te Parijs woont, is een artiest die tinnen soldaatjes maakt. Hij maakt lansknechten, ruiters en volledige scènes van een of andere veldslag, die in de geschiedenis bekendheid verwierf. De figuren zijn in dit geval meestal opgesteld op de bodem van een koffertje, waarvan de vertikale wanden vervangen zijn door glas. Je kan de scène en iedere figuur afzonderlijk bewonderen. Alles is haarjuist en tot in de geringste details piekfijn afgewerkt.

SOLDATEN EN GESCHIEDENIS

MICHEL BALLADA is een sympatiek man. In zijn atelier draagt hij de lange, witte schort van een chirurg, die overal vol kleine verfvlekken zit. Toen ik hem vroeg of hij veel van geschiedenis hield, antwoordde hij me glimlachend:

— Ja, ik houd van geschiedenis, maar ik houd nog meer van de kleine anekdoten, van de details, die in de marge van wat men zou kunnen noemen de « Grote Geschiedenis », worden geschreven. Geloof me, de kleine anekdoten hadden soms hun invloed op de loop van de geschiedenis. Een anekdote, een detail verklaart soms de handelingen van deze of gene grootheid uit voorbije dagen. Ik wil je daarvan een voorbeeld geven. Toen ik nog op school was, moest ik leren dat Lodewijk IV zijn politiek plotseling totaal wijzigde. Dat was een feit, maar ons geschiedenisboekje vertelde er ons niet bij waarom eigenlijk... Veel later las ik dat de Zonnekoning om die tijd aan een zweer leed, die slecht geplaatst was en hem belachelijk maakte. De machtige koning voelde zich plotseling zwak. Hij was niet meer dan de armste van zijn onderdanen. Zijn karakter wijzigde zich en dit had invloed op zijn politiek beleid...

IN HET ATELIER VAN DE ARTIEST

ER zijn, zo vertelde Ballada, twee typen van soldaatjes: de platte in tin, waarvan de hoogte voor een ruiter gewoonlijk niet meer dan 32 mm bedraagt en deze in reliëf (zoals ik er hier maak), die ongeveer 5,50 cm hoog zijn voor een voetganger zonder zijn hoofddeksel. Kom mee naar mijn atelier, zei hij, je kan dan zien hoe wij die tinnen soldaatjes maken!

— Hebt u medewerkers?

— Ja, twee familieleden helpen mij.

Wij gingen de draaitrap op en kwamen in het atelier, waar Michel Ballada iedere dag werkt aan die kleine meesterstukjes.

— Ik heb 95 verschillende vormen. In deze vormen worden de afzonderlijke stukken gegoten. Ze laten talrijke variaties toe. Bekijk ze even...

Hij trok enkele schuiven open en haalde daar lichamen van paarden, koppen en poten uit.

— Tussen al deze elementen moet ik kiezen wat ik juist nodig heb. De stukken worden dan aan elkaar gelast en, al naar gelang de behoefte, ontstaat er een paard in galop, een dat steigert of een dat gewoon stil staat. De legering van lood en antimonium, waaruit ze gegoten werden, laat toe de poten te boetseren indien dit nodig is. En hier heb je dan de zadels, de stijgbeugels, enz...

Ook voor de ruiters beschikt Ballada over talrijke elementen, naakte lichamen met armen en benen, hoofden met alle mogelijke hoofddeksels, colback, sjako, czapska (een Poolse helm met grote pluim), enz., enz... Wanneer deze verschillende stukken nauwkeurig bij-elkaar gezocht en gelast werden, dan hoeft men niets anders meer te doen dan de ruiter of de infanterist aan te kleden.

DE VERZAMELAARS ZIJN VEELEISEND

ER zijn twee typen van verzamelaars: er is de verzamelaar die maniak is en een grote waarde hecht aan de details. Hij telt het aantal knopen van jas en slobkousen. Hij toont mij zijn eigen dokumenten... En er is de verzamelaar-snob, die tin-

Dat is een volledige scène « De koerier van Lyon », die bewonderd wordt door deze oude heer met witte baard.

EN SOLDAATJES

De kunstenaar bevestigt de teugels van het paard. Dat is een delikaat werkje!

nen soldaatjes koopt, omdat het nu eenmaal de mode is!

— Zijn er kinderen tussen je klanten?

— Ja, gewoonlijk beginnen de ouders een verzameling aan te leggen voor hun zoon. Iedere maand kopen ze een paar stukken bij. Het is een boeiend en leerrijk spel. Ik ken heel wat jongens die men werkelijk niets meer wijsmaken kan op dit gebied. Sommigen komen mij regelmatig raad vragen!

DE DOKUMENTEN VAN DE MINIATURIST

Ik mag de liefhebbers, en vooral de kenners, niet ontgoochelen. De uniformen moeten zeer nauwkeurig zijn en om die te kennen heb ik van zelfsprekend een groot aantal boeken, gravures, enz. nodig. Regelmatig ga ik op speurtocht in musea, biblioteken of klop aan bij partikuliere verzamelaars. Ik neem nota's, schetsen en vooral foto's.

Michel Ballada toonde mij ongeveer duizend gravures, die zorgvuldig gerangschikt zijn en die allemaal betrekking hebben op de uniformen uit de tijd van Napoleon. Deze gravures werden zorgvuldig gekleurd door specialisten inzake militaire uniformen. Sommige boeken geven alle details, die een miniaturist kan wensen. Men zegt zelfs welk gewicht de gevlochten galons mogen hebben en op welke wijze ze worden gevlochten. Toneelspelers en filmregisseurs zouden er, wanneer ze historische toneelstukken opvoeren of een historische film draaien, goed aan doen die boeken eens te raadplegen... Ze zouden dan eindelijk weten dat de Middeleeuwse wapenuitrusting, de wapenuitrusting zoals Jeanne d'Arc er een droeg, 70 kg woog en dat men, wanneer men daarin stak niet meer bewegen kon. De aldus uitgedoste ruiter moest met een takel op zijn paard gehesen worden. In deze wapenuitrustingen was alleen de rechterarm beweegbaar. Ik heb een aangenaam beroep, maar ik werk van zeven uur 's morgens tot acht uur 's avonds. Dat is lang, maar geloof mij, ik zou voor niets ter wereld iets anders willen doen!

Een prachtige Oostenrijkse huzaar met een cape in luipaardenhuid, naar de gravure die je er boven ziet. Een waar meesterstukje!

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DE CROSS DER NATIES TE WAREGEM

Zaterdag a. s. wordt te Waregem de Cross der Naties betwist. De beste lopers van het ogenblik hebben aldaar rendez-vous gegeven om deze zeer belangrijke wedstrijd te betwisten

Tot op heden konden onze kampioenen deze grote prijs tweemaal in de wacht slepen. In 1948 won de Mechelaar Doms te Reading en in 1950 overwon Thys te Brussel Voor het interlanden klassement kregen wij slechts één enkele keer de eerste plaats en dat was in 1948 Lang voor deze wedstrijd begint stelt men meestal vast dat de Belgische atleten fit en gezond zijn en zij werkelijk een kans hebben om deze zware wedren over moerassig terrein en braakliggende gronden te winnen Als gevaarlijke outsiders duidt men bijna steeds de Belgen aan De eerste plaats komt meestal aan Groot-Brittannië toe. De Britten hebben de knepen om een Cross der Naties te winnen in het bloed Wij moeten hier aan toevoegen dat zij steeds hun beste mannetjes aan deze wedstrijd laten deel nemen

De lokale atletiekbond van Hannut richtte een cross in en Vandewattyne vertrok als favoriet, ondanks de gevaarlijke mededinging uit het buitenland Zijn vertrek was prachtig. Hij liet zijn rivalen werkelijk ter plaatse achter en liep als een lokomotief Wanneer wij zeggen al zijn rivalen, hebben wij er één enkele vergeten hij heet Norris. Hij bleef Vandewattyne op de voet volgen tot zij met hun tweeën bijna aan het einddoel waren.. Toen ging Norris plotseling aan de haal. Vandewattyne was doodmoe en kon zich nog slechts met de moed der wanhoop naar het einde sle pen. Verslagen worden door een kampioen als Norris blijft echter steeds een eer en onze Vandewattyne liep te Hannut waarlijk prachtig

Wat er die dag te Hannut gebeurde, ziet men vaak gebeuren tijdens de Cross der Naties Men mag nooit té rotsvast bouwen op de Belgische atleten, want dan wordt het een teleurstelling Hoe dikwijls heeft men al niet gezegd dat Vandewattyne deze wedstrijd zou winnen, maar bijna iedere keer wordt hij overwonnen door een kampioen, die sterker is en die zijn krachten in het begin spaart om pas op het einde … zijn kunnen te tonen Vorig jaar sleepte de Fransman Mimoun de overwinning in de wacht Voor het interlanden klassement stond Groot-Brittannië echter op de eerste plaats

Zouden wij dit jaar, vermits de wedstrijd plaats heeft in eigen land, een kans maken? Onze atleten vechten op eigen terrein en zullen ondersteund worden door duizenden en duizenden supporters Zullen ze overwinnen Eerlijk gezegd, ik geloof niet. Ik denk dat de buitenlanders sterker zijn Negen van onze atleten nemen aan de Cross der Naties deel, en het zal in ieder geval een mooi schouwspel worden, zelfs indien de onzen niet winnen!

SAN CYLINDRO

DE BAAS HEEFT ME GEZEGD: HOU ZE 24 UREN OP!-WEL, HET IS IN ORDE!

GELOOF JE DAT?

HALLO! DE VW-AGENT? WILT U DRINGEND EEN PANNE KOMEN REPAREREN? IK GEEF U HET ADRES EN DE LIJST VAN DE NODIGE ONDERDELEN.

EEN UUR LATER.

DE MOTOR LOOPT, MENEER.

ZIEZO, KAMERAAD: JE HAD ZONDER DE VOLKSWAGEN-SERVICE GEREKEND!

IK SNAP ER NIETS VAN: ALS DIE ZWARTE WAGEN HIER NIET IS UITGEREDEN, WAAR IS HIJ DAN? ALLES HEB IK AFGEZOCHT: DE GARAGE, HET PARK.. NIETS.. NIETS.

HET WORDT AVOND..

DIT IS NU TOCH EEN "ECHTE" VERSPERRING! EN DIE ZWARTE SPORTWAGEN, BRIGADIER?

ER ZIJN SLECHTS ENKELE WAGENS VOORBIJGEREDEN: 'N VRACHTWAGEN, 'N VERHUISWAGEN..

WORDT VOORTGEZET

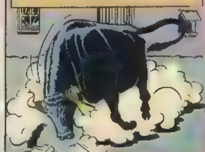

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals

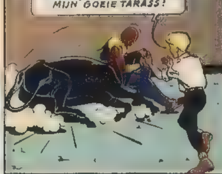

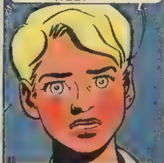

N BALIBACH

[illegible] worden door O Bengh opgesloten in den weide, waar de stieren staan die aan de corrida deelnemen

Wat zeg je daar Teddy? O Bengh... Faber?...

Maar ja. O Bengh en Faber, dat is één en dezelfde persoon... Dat geloof ik ten minste... We zouden de woonwagen eens moeten doorzoeken, misschien vinden we er een spoor of een bewijs?...

Op de terugweg naar de "cuevas", ontmoeten ze Maggy, Sarvas en Pom..

Mijn beste Pom, je hebt geluk dat je mij nog terug ziet, hoor!

Wat zeg je?... Wat is er gebeurd?...

En Tarass vertelt alles wat er gebeurd is...

Sarvas, wij moeten in de wagen van Faber binnendringen!

Onmogelijk! De gastvrijheid is iets heiligs bij ons, gadgeo! Balibach zal het nooit willen!...

Maar Teddy spreekt zo overtuigend, dat de zigeuner zich toch gewonnen geeft, ook al is het tegen zijn zin.

Faber is een goede vriend van ons! Hij heeft altijd alles met de overheid op een akkoordje weten te gooien! Je beschuldiging is zinloos, geloof me vrij, gadgeo!

Enkele ogenblikken later...

Wel?...

Het spijt me, ik houd niet van een dergelijk optreden, maar...

Je weet toch, Teddy, dat de etnoloog ook het slachtoffer was van O Bengh... Die heeft ook al zijn papieren doorzocht!

Ja zeker... Maar hij kan komedie spelen...

Sarvas is gekrenkt, en wil Teddy antwoorden, maar met een onhandig gebaar werpt hij het pennebakje van de schrijver op de grond...

Je overdrijft, gadgeo! Je gaat te ver!

Teddy buigt zich om de voorwerpen op te rapen, maar slaakt plotseling een kreet...

HO!.. KIJK, HET BEWIJS!... Deze vulpen zonder hoedje!

Herinner je, Sarvas, toen wij elkaar hebben leren kennen, het hoedje van de vulpen?... Kijk!... Het past er op, het heeft dezelfde tekening en dezelfde kleur...

ONGELOOFLIJK!... Ongelooflijk!

Goed!... Nu moeten wij Juan Frascuelo verwittigen. Weet je waar die woont, Sarvas?... Wij moeten er dadelijk heen!

Ze begeven zich op weg, zonder een ogenblik te verliezen...

Mayonesa MUSA

Als een echte zigeuner heeft Sarvas vlug zijn zorgen vergeten. Hij kan niet nalaten de voorbijgangers even in de zakken te tasten...

Ligt de villa van Juan nog ver?

De villa van... HO!...

Wat?...

JE ZOEKT FABER GADGEO?... KIJK, DAAR IS HIJ!...

KUIFJE WEET HET... EN JIJ ?

De grootste goudschat ter wereld

HEB je al van het Fort Knox gehoord, waar er een brandkoffer staat, die een goudschat van 12.500.000 kg be vat? Geen president heeft daar ooit de voet gezet, en geen reporter kreeg ooit de gelegenheid het fort of het goud te fotograferen. Slechts enkele beambten hebben daar toegang en de vesting wordt dag en nacht door 25.000 soldaten bewaakt.

DE vesting Knox ligt in de staat Kentucky en bevat de helft van de totale goudschat van de Verenigde Staten De brandkoffer is zo dik dat een gewone bom geen barst in de wanden kan slaan, en alle gangsters van Amerika zouden samen niet in staat zijn ze te openen Vanzelfsprekend werd er, toen de vesting gebouwd werd nog geen rekening gehouden met atoom of waterstofbommen Uit de verte gelijkt de vesting op een villa van twee verdiepingen of op een reusachtig grafmonument De vensters zijn niet echt ze zijn op de muren geschilderd Rondom het gebouw een indrukwekkende afsluiting en 's nachts staan er een hele rij schijnwerpers opgesteld die de vesting hel verlichten Wie de goudkluis toch zou naderen wordt door een onzichtbare schildwacht aangesproken « Halt ! Blijf staan, beweeg niet meer ! » Geen mens is er te zien en toch heeft men het gevoel door duizend ogen te worden aangestaard Wie het fort wil innemen, heeft af te rekenen met 25 000 soldaten uitgerust met tanks en moderne wapens

De brandkoffer, die de schat bergt, staat in de grond en werd gebouwd uit staal, beton, graniet en is bovendien beschermd met pantserplaten die 30 cm dik zijn De brandkoffer is zo groot als een balzaal, de deur die ze afsluit weegt 25 000 kg In de koffer liggen een miljoen goudstaven die een waarde hebben van veertien miljard dollar Er ligt ook goud van 24 karaat, dat zo zacht is dat er specialisten nodig zijn om het te transporteren, zonder dat het in stof valt Moest men alle goudstaven van de vesting Knox opstapelen zou men een massief-gouden blok verkrijgen zo groot als een huis, dat een inhoud heeft van 500 m3

H

— Ontwaakt gij luie slaper. Het is mijn beurt om te slapen

SCHUD HET UIT JE MOUW DOOR

Professor Ricardo

BEN JE EEN GOED TONEELSPELER ?

HET regent, je kan niet buiten spelen en je weet niet hoe je een namiddag gezellig moet doorbrengen. Wel, beproef dan eens je talent als toneelspeler en tracht b.v. iemand na te bootsen, die een bepaald gerecht eet. Je weet wel dat je macaroni niet op dezelfde wijze eet als garnalen, en een fijne roomijs niet op dezelfde wijze als het bittere witloof, dat je niet graag lust ! Het eigenlijke spel bestaat nu hierin dat alléén de speler weet wat hij eet, maar er geen enkele schotel voor hem staat. Hij maakt alleen de [illegible] bij mimeert de scène De omstaanders, in dit geval je vrienden, je huisgenoten, moeten raden wat je eet.

In plaats van te eten kan je ook een beroep uitoefenen, bv dit van geneesheer, maar dat is makkelijk te raden Je kan ook de politieagent zijn die het verkeer regelt, of een advokaat die pleit. Let wel, de speler zegt het natuurlijk niet bij voorbaat Diegene die juist raden kan, wint een punt Wie het grootste aantal punten kan behalen is de overwinnaar van het [illegible]

HEB JE OGEN OM TE ZIEN ?

NOG een kalm en gezellig spelletje Op een tafeltje leg je twaalf voorwerpen, die iedereen kent, die iedereen al gezien heeft Ze moeten echter zo verschillend mogelijk zijn, bv. een knoop, een appel, een foto, een pennemes, een inktpot, een lepel, enz., Je bedekt de voorwerpen met een serviette of een handdoek en roept je vrienden Je trekt handdoek of serviette heel vlug van de voor[illegible] af en je geeft de omstaanders één minuut tijd om de voorwerpen te bekijken en te onthouden Na precies één minuut dek je de voorwerpen weer opnieuw Iedereen neemt nu papier en potlood en schrijft de voorwerpen op die hij gezien heeft Wie ze allemaal kan opsommen is natuurlijk de grote winnaar en krijgt een beloning !

Een goele mop, zeg ! Die dappere krijgertjes dagen me uit voor een gevecht.

OPERATIE WAAGHALS

Om aan de politie te ontsnappen brachten Ken en Hilary bijna heel de nacht op een dak door. Tegen

DE ARTILLERIE KOMT IN AKTIE

EEN uur later kwam Hilary met een groot pak onder de arm opdagen « Geen moeilijkheden gehad? » vroeg Ken. « Neen, helemaal niet, zei de andere en liet zich zwaar op de bank neervallen. Ik heb vernomen dat er een regelmatige autobusdienst is naar Köflich. Wij nemen die bus deze avond, ze vertrekt hier om 23 uur. In de duisternis lopen we weinig kans herkend te worden. Te Lieboch moeten wij afstappen. Van daar gaat het naar Wildon en dan verder naar Leibnitz. » Uitgehongerd stortten de twee vrienden zich op het eten. Zij spraken geen woord meer. Toen ze verzadigd waren, staken ze een sigaret op en keken onverschillig naar alles wat er rond hen gebeurde.

DE dag verliep rustig en 's avonds, toen het donker was, liepen ze, de een op een afstand van twintig meter van de andere, als rustige wandelaars naar het autobus-station. De bus was slechts halfvol. Dolan ging naast de chauffeur zitten en Hilary kreeg een plaatsje achteraan, naast een soldaat met verlof.

DE reis verliep zonder geschiedenis, en ze stapten alle twee te Lieboch uit, een kleine rustige stad, waar de mensen de gewoonte hebben vroeg naar bed te gaan. Zij ontmoetten slechts twee of drie late wandelaars op straat. Ze verlieten het stadje en kwamen aan de rand van een bos, waar ze even halt maakten om de kaart te bestuderen. « We moeten het van het westen naar het oosten doorkruisen. We komen dan in een strook ontbost land van ongeveer 10 km breed. Daarna volgt een nieuw bos, en dan zijn we in Wildon » — « Hoeveel kilometer in het geheel ? » vroeg Hilary. « Ongeveer vijf en twintig ! »

HILARY haalde de schouders op. « Komaan, dan gaan we maar ! » Toen onze vrienden op de ontboste strook kwamen, die de twee wouden van elkaar scheidde, liep het mis. Plotseling werd de hemel groen daarna rood. Wat mocht dat betekenen ?

DE twee Engelsen wierpen zich plat op de grond. « Wat gebeurt er hier ? » fluisterde Dolan. « Ik heb de indruk dat het raketten zijn » antwoordde Hilary op dezelfde toon. Zijn woorden waren nog niet koud, of rechts van hen, op een afstand van twee à drie kilometer kwam de artillerie in aktie.

DE grond trilde er van. Dan hoorden ze hoe pantserwagens en automitrailleuzen zich in beweging zetten. Zonder het te weten waren de twee ongeluksvogels terecht gekomen op een militaire oefenplaats, waar die nacht maneuvers werden gehouden. « Als wij hier nog tien minuten blijven, zijn wij er aan ! » zei Dolan angstig. Zo dadelijk krijgen wij de infanterie op onze nek ! Wij moeten terug van waar we gekomen zijn ! » Gebukt renden de twee vrienden in de richting van het bos waaruit ze gekomen waren. Ze waanden zich al veilig, toen het licht van een krachtige zaklamp hen deed verstijven van schrik.

(Wordt voortgezet)

IN HET SPOOR VAN DE *luip*

PLOTSELING BEEFDE LARSON OM HET LOT VAN HET KIND. EEN LUIPAARD IS TEN SLOTTE EEN WILD DIER.

PER LARSON en Mussongolo lagen zijde aan zijde in hun hut om uit te rusten van de lange dagmars. Aan hun voeten lag Slim, hun hond, die geeuwde naar de sterren.Buiten het trillen van de bladeren in de zachte nachtwind hoorde men niets. Alles was stil en rustig, zo stil als een Afrikaanse nacht zijn kan.

Mussongolo keerde zich om, strekte een been, gromde even en sprong dan veerkrachtig overeind. Hij liep buiten en keek naar de maan, die te midden van een geelwitte ring stond. De hemel verbleekte reeds en kondigde het naderen van de nieuwe dag aan.

Ergens vluchtte een gazelle en het geluid van haar hoeven stoorde de kasukus, groen en rood gevederde papegaaien, die gezellig en vrolijk van aard zijn, en zij krasten verontwaardigd. Enkele apen beantwoordden dat gekras in hun eigen apentaaltje.

Het leven herwon stilaan zijn rechten...

Gewoonlijk was er veel minder nodig om Per Larson wakker te maken. Nu sliep hij nog en Mussongolo keek met een schalkse glimlach naar het puntbaardje van de Bwana Bizzi, dat met het ritme van zijn ademhaling op en neer ging.

Lang duurde het echter niet of Per Larson opende de ogen. Het was nu reeds licht.

Zij namen een sober ontbijt en trokken weer op weg. Verder dan 100 meter konden zij nog niet zien, want de mist lag nog steeds over het oerwoud.

Plotseling hoorden zij de capuo, dat is een grote tamtam met vier poten. Het geroffel had een vreemde cadans en Larson zei:

— Dat klinkt niet ver af. Ik wist niet dat wij zo dicht bij M'Boele waren. Indien ik dat gisteravond had geweten, dan zouden wij...

Mussongolo gaf hem een teken, zodat Per Larson de rest van van zijn woorden inslikte. De kapita had de ogen gesloten en luisterde onbeweeglijk naar het doffe gerommel van de tamtam. Het was net alsof hij bad of mediteerde.

— Bwana, wij moeten opschieten!

— Haha! En waarom?

— Een luipaard heeft vorige nacht de zoon van hoofdman Raa gestolen.

— Zonderling!... Nu goed, dan zetten wij er een flinke pas in.

Zij gingen over het smalle pad door het woud. De groene bladeren vormden een dak boven hun hoofd, zodat zij de hemel niet konden zien. Het paadje liep in zigzag. De groene schemering gaf er iets geheimzinnigs aan en het was net alsof het nooit eindigen zou. Eindelijk kwam dan toch de laatste bocht.

Het groen gordijn werd plotseling weggetrokken en daar lag het dorp M'Boele, met zijn ronde hutten in een stralende zon die de morgendauw, die nog op het gras en op de takken hing, deed schitteren.

Op het dorpsplein stonden al de mannen en vrouwen met hun kleintjes op de rug of aan hun rokken. Daar stonden ook de atle-

paard

VERHAAL DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

tisch gebouwde krijgers, en de grijsaards, zo mager als een geraamte. Zij keken allen naar een man die zonderling was uitgedost, een opgewonden redevoering hield en zijn woorden met grote gebaren onderstreepte.

Larson gaf Mussongolo te verstaan dat ze zich niet mochten tonen. Hij sloeg met de hand op zijn been om zijn hond te roepen, die zich onmiddellijk tegen de slobkousen van zijn meester kwam vlijen. Hij begreep dat hij zich koest moest houden. Onbeweeglijk luisterden zij naar het sermoen van de grote tovenaar, dat eindigde met deze woorden :

— Het opperhoofd Raa nam de kleine luipaarden gevangen en verkocht ze. Het is daarom billijk en rechtvaardig dat de luipaard de zoon van het opperhoofd nam. Ik raadpleegde de « Sadaka ya dyogoo ». De goden willen niet dat wij op jacht gaan. Indien wij op jacht gaan, zo hebben de goden mij gezegd, dan zal de luipaard terug komen en weer een kind meenemen, zo lang tot zijn woede gestild is...

Doorheen de groene bladeren en twijgen, waarachter zij verborgen waren, keken de twee jagers naar de dorpelingen die de schouders lieten zakken, de rug kromden en het hoofd bogen van schrik; schrik voor de luipaard en schrik voor de tovenaar. Toen de dorpelingen weer in hun hutten waren gegaan, vroeg Larson :

— Sadaka ya dyogoo, wat wil dat zeggen ?

— De zwarte tovenaars lezen in de ingewanden van een haan de wil van de goden. Dat heet de « Sadaka ya dyogoo ».

— En al die mensen geloven natuurlijk wat de tovenaar hen wijsmaakte ?

— Ja, ze geloven de tovenaar en ze vrezen de wraak van de goden, indien ze de tovenaar niet gehoorzamen.

— Meen je niet dat het best ware die luipaard dadelijk op te sporen en te doden ?

— Heel juist, Blanke. Dat moeten wij doen, maar wij moeten vertrekken zonder dat de mensen van M'Boele ons gezien hebben. Anders zou de tovenaar wel eens stokken in de wielen kunnen steken...

Bwana Bizzi streelde zijn hond en fluisterde hem in het oor :

— Vooruit, mijn beste Slim, er wordt veel werk van je gevraagd ! Toon dat je een echte jachthond bent ! Zet je beste beentje voor !

Intussen had Mussongolo uit zijn kleine buidel een stuk gevlekte dierenhuid gehaald en duwde die onder de neus van Slim. Deze snoof de bittere geur van de luipaard op. Zijn ogen schitterden en hij spande de spieren krampachtig.

Per Larson en Mussongolo maakten een grote omweg om niet dwars door het dorp te moeten gaan. Slim liep vooraan en toonde hen de weg. Plotseling bleef hij staan. Hij scheen je dat het de sporen van de luipaard zijn ? met tegenzin. Hij keerde op zijn stappen terug en sloeg dan een andere richting in.

— Kijk, op de vochtige grond ziet men heel duidelijk sporen staan. Mussongolo, meen je dat het desporen van de luipaard zijn ?

— Ja, het zijn de sporen van de luipaard, maar het is geen grote luipaard. Het is een jong wijfje.

Gedurende een uur marsjeerden zij achter Slim en toen ontwaarden zij de grotten van Zana. Daarin had de luipaard ongetwijfeld zijn nest gemaakt.

Slim wist heel goed wat hij moest doen. Hij bleef op eerbiedwaardige afstand van zijn vijand staan. Zonder deze te zien wist hij dat de luipaard er was. Hij blafte echter niet, hij wist dat hij het roofdier niet mocht opjagen.

Voor een van de nauwe gangen, die er in de bergflank waren, bleef Slim met opgeheven rechterpoot en gestrekte staart staan. Heel stil en voorzichtig slopen de jagers door de gang naar het binnenste van de berg.

Nauwelijks hadden zij enkele stappen gedaan of in het schemerdonker zagen zij iets wat hen haast deed verstijven van schrik.

Op een bed van stro lag de luipaard uitgestrekt naast het kind, likte het zorgvuldig en zoogde het. De baby slikte gulzig de melk, die in principe voor de twee kleine, lieve luipaardjes was bestemd, die men geroofd had. Het kind liep absoluut geen gevaar en het luipaardwijfje was zodanig bekommerd om de zuigeling dat zij de reuk van de mensen niet eens gewaar werd.

Larson begreep dat hij dit spektakel nooit meer zou zien en hij lei de hand op de karabijn van Mussongolo, om deze te beletten te schieten.

Duizend gedachten flitsten door zijn brein.

Wat moest hij doen ? Eén ding stond vast de geschiedenis van het kind, opgenomen e gevoed door de wolven in Azië was gee vertelsel en Rudyard Kipling had niets uit gevonden. De roofdieren hebben een hart e zorgen voor hun jongen. Zij verdedigen hu nakomelingen, zelfs ten koste van hun eige leven. Neemt men hun jongen af, dan gaa ze er ergens andere vandaan halen. Dit lui paardwijfje had een mensenkind ontvoerd e de reuk van de mens zat haar zodanig in d neus dat zij de jagers niet meer gewaar wer

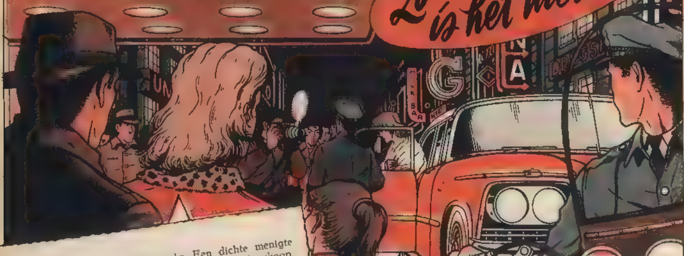
Plotseling beelde Larson om het lot va het kind. Een luipaard is ten slotte een wi dier. Wat zou er met het kind gebeuren a over enkele dagen de moederlijke gevoele van het dier verdwenen ? Zou de luipaa die thans zo zacht was, het kind niet ve scheuren ? Met tegenzin schouderde Lars zijn geweer en mikte. Het schot knalde en luipaard was op slag dood...

★

EN zo werd de Mule-Mule, zoon van opperhoofd van het dorp M'Boele, in land van Gaad teruggevonden. Men mag zeggen dat deze mutoto (kleine jonge) de helm geboren werd !

"WIJ MAKEN EEN FILM!"

Zo eenvoudig is het niet!

«DUW niet ik stond hier eerst!» Een dichte menigte staat voor de grote ingang van een bioskoop Iedereen dringt en duwt om een glimp op te vangen van de filmvedetten, die uit hun grote luxueuse wagens stappen. Magnesiumlichten flitsen, de reporters nemen foto's, de politie houdt de menigte een beetje op afstand. Dit alles heb je misschien reeds eens meegemaakt of van uit de verte gezien. Hoeveel mensen die zich reppen om de première van een nieuwe film te zien, weten hoe een film eigenlijk wordt gemaakt?

DE eerste steen van een film is het scenario. Wanneer de producer,, de grote baas van het studio, het onderwerp aanneemt, dan zetten de schrijvers zich aan het werk om nu aan dat onderwerp zijn definitieve vorm te geven. Daarna volgt de decoupage., De producer duidt de regisseur en zijn assistent aan. Na gezamenlijk overleg engageren producer en regisseur de spelers die aan de film zullen meewerken. Het gebeurt wel eens dat scenarist, producer en regisseur één en dezelfde persoon zijn. Dit is b.v. het geval voor Charlie Chaplin en Sacha Guitry.

WANNEER de firma over haar eigen studio's beschikt, worden deze geplaatst onder het gezag van een directeur, he last met de supervisie van de film, de engagementen betaling, briefwisseling belichting, repetities en ook de politie, ziekenhuis en kantine. De Amerikaanse studio's verbinden meestal een hele reeks spelers met kontrakt. In Europa hangt de betaling van de filmspelers meestal af van hun populariteit. Hoe populairder ze zijn, des te meer men hen per film moet betalen.

R. LELOUP.

HIER zie je dan een plateau waar een grote aktiviteit heerst. Dit plateau is volledig afgesloten voor de geluiden van buiten uit. Alles is voorzien om om het even welk decor op te stellen. Tientallen stopkontakten laten toe de elektrische apparaten daar in te schakelen, waar men ze nodig heeft. De camera's worden over sporen verplaatst. Ze zijn opgesteld op wagens of bevestigd aan beweegbare armen, net als de mikro's, die verbonden zijn met de kabine waar het geluid wordt opgenomen.

(Wordt voortgezet)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

... belangrijke brief

Slecht nieuws?

KOM IN MIJN ARMEN!

Recht naar het saloon! Ik betaal een rondje!

In looppas! Ik moet onderweg nog vrienden uitnodigen

Wat een st...

ALLEN NAAR HET SALOON! IK BETAAL!

Wat gebeurt er?...

Is Dog Bull ziek?

« De post gaat altijd op kop! »

Naar het saloon!

Vooruit! Daar zal ... iets ongewoons gebeuren!

Kom, jongens, Dog Bull trakteert!

Bert, laat mijn vrienden ... !

Voor mij een pint!

Voor mij twee!

... er mij een schnaps

Niet ... lijk!

Wel, sheriff, wat is er nu eigenlijk gebeurd?

Vrienden, luister. Ik ga jullie een brief voorlezen...

Ziehier: « Mijnheer Dog Bull, wij hebben goud gevonden op uw eigendom te Pancho City (Texas). Uw aanwezigheid is dringend gewenst. Getekend: Cyrus Inkpot, notaris te Pancho City.

Rijk! We zijn rijk!

IK ben rijk! Vrienden, ik stel jullie voor, mij te vergezellen naar Pancho City. We zullen samen MIJN mijn uitbaten!

Met vieren zullen jullie niet te talrijk zijn, want de Apachen maken de streek ginds onveilig!

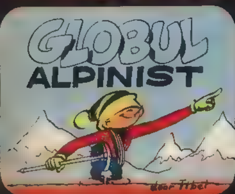
Heb je dat gehoord, Gring Halley?

Hm!

Ha! Ha! Die Apachen doe ik dansen!

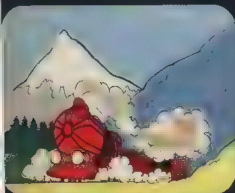
Wordt voortgezet

Onze tekenfilm voor alle jongens van

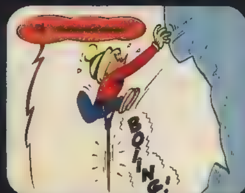

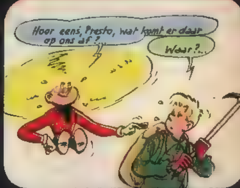

De volgende mergen..
Brrr Het is hier koud!
Ik heb de indruk dat het buiten niet warm is!

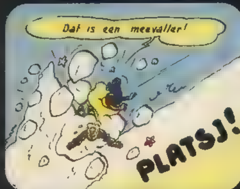

Even later..
Ik hak treden in het ijs!
Kan dat niet wat vlugger? Als het zo blijft duren, komen wij nooit boven!

Hoor eens, Presto, wat komt er daar op ons af?
Waar?..

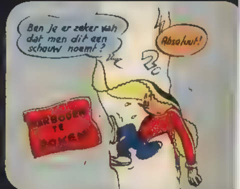

Daar!

Het is een sneeuwlawine!

Ik hoop dat wij beneden een lawine zullen vinden die ons weer naar boven brengt!
IDIOOT

Dat is een meevaller!
PLATSJ!

Na enkele uren klimmen en dalen..
Nu moeten wij alleen nog boven geraken door deze schouw. Dan zijn we bij de top!

Ben je er zeker van dat men dit een schouw noemt?
Absoluut!

Mijn hoed kan er niet door!

AAI!

Je kon wel op mij wachten, he! Waarom wou jij de eerste boven zijn?

De eerste?... Ach ja, ik ben de eerste die deze bergtop heeft overwonnen!
Presto, ik wil je niet ontgoochelen, maar...

NEEN!
BAR SOUVENIRS

DE AUTO VAN BINNEN BEKEKEN

WE zetten onze verkenningstocht in het binnenste van de auto verder. Je weet er natuurlijk reeds veel over af. Je kent de technische termen, maar weet je ook steeds wat zij betekenen?

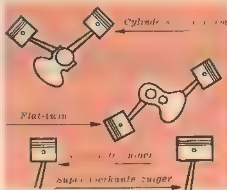
● **CYLINDERS OP EEN LIJN GEPLAATST :** De cylinders van een motor kunnen op verschillende wijze geplaatst zijn. Staan ze naast elkaar op een rij en vertikaal (behalve in uitzonderlijke gevallen), dan zegt men dat de cylinder op een lijn is geplaatst. Vb. de Renault 4 PK

● **CYLINDERS IN V-VORM :** Staan de cylinders niet op een rij, doch op twee rijen en vormen zij met elkaar een hoek, of zo je wil een V, dan spreekt men van de cylinders in V vorm. Praktisch bouwt men er dan steeds acht (4 + 4)

● **FLAT-TWIN :** Indien de cylinders in hetzelfde plan (horizontaal) staan, maar indien hun zuigers niet in dezelfde, doch in tegenovergestelde richting werken, dan spreekt men van tegenover elkaar liggende cylinders of kortweg van een flat-twin. De motor van de Citroen 2 PK heeft een flat-twin. Het gaat hier om twee cylinders. Zijn er vier cylinders, spreekt men van flat-four

● **MOTOR MET « VIERKANTE » CYLINDERS :** Vroeger waren de meeste motoren uitgerust met zuigers waarvan de hoogte groter was dan de diameter (of boring) De meeste autoconstructeurs kwamen er echter toe, de hoogte van de cylinders te verkorten Dit betekent dat de zuigers een kortere afstand moeten afleggen in de cylinders en dus ook minder ver slijten Wanneer de hoogte en de boring van de cylinders dezelfde of bijna dezelfde waarde hebben, spreekt men van een motor met vierkante cylinders Indien de boring de hoogte overtreft, dan spreekt men van een super-vierkante cylinder

● **DE COMPRESSIEVERHOUDING :**

Dat is de verhouding tussen de inhoud van de verbrandingskamer als de zuiger in zijn laagste positie in de cylinder is, en de inhoud van deze verbrandingskamer als de zuiger in de hoogste positie staat, d.w.z. als de ontstekingsvonk van de bougie de gassen tot ontploffing brengt. De compressieverhouding in de gewone wagens schommelt tussen zes en acht Zijn waarde duidt die van de compressie van het mengsel luchtbenzine aan voor de ontploffing Het spreekt vanzelf dat hoe meer mengsel geperst wordt, des te heviger de explosie is. In snelle wagens (sportwagens) is de compressie hoog. De automobilisten, die hun motor krachtiger willen maken (d.w.z er meer PK. willen uithalen, dan de constructeur heeft voorzien, laten de kulas (cylinderkop) afschaven om de compressie te verhogen. Een sterkere compressie betekent een vluggere motor, maar het is duidelijk dat deze motor veel vlugger versleten is dan die met een gewone compressie

● **CARTER :** Dat is een soort metalen doos, waarin een mechanisch orgaan funktioneert De carter is over het algemeen hermetisch gesloten opdat de oliën, nodig voor de smering van dit mechanisch orgaan, niet zouden kunnen uitlopen. Men spreekt van de carter van een motor en de carter van de versnellingdoos

● **STALEN CYLINDER :** Er zijn motoren waarin er in iedere cylinder van het motorblok (over het algemeen gegoten) een eerder dunne stalen cylinder is bevestigd De stalen cylinder is steviger en makkelijk te vervangen in geval hij versleten is

Deze jongen staart gebeeld naar een ruiter van het Gulden Vlies (ridderorde door Filips van Boergondië ingesteld in 1429). Bekijk de draak op het harnas van het paard en de hydra (draak) op de helm.

DE KLEINE WERELD VAN DE TINN

KEN je het sprookje van Hans Andersen over het tinnen soldaatje dat maar één been had en verliefd was op een prinses? Dat tinnen soldaatje maakte op zekere dag in een papieren bootje een lange, lange reis door de goot... De geschiedenis van de tinnen soldaatjes — misschien heb je er zelf — is zo lang als de reis van de éénbenige held uit het sprookje. Tinnen soldaatjes zijn een speelgoed voor de kleinen, maar zijn ze niet meer dan een speelgoed? En hoeveel volwassenen hebben er geen belangstelling voor en verzamelen ze vlijtig?

Tinnen soldaatjes maken is een kunst. Ze werd niet alleen in het verleden, maar ook nog op onze dagen beoefend. Michel Ballada, die te Parijs woont, is een artiest die tinnen soldaatjes maakt. Hij maakt lansknechten, ruiters en volledige scènes van een of andere veldslag, die in de geschiedenis bekendheid verwierf. De figuren zijn in dit geval meestal opgesteld op de bodem van een koffertje, waarvan de vertikale wanden vervangen zijn door glas. Je kan de scène en iedere figuur afzonderlijk bewonderen. Alles is haarjuist en tot in de geringste details piekfijn afgewerkt.

SOLDATEN EN GESCHIEDENIS

MICHEL BALLADA is een sympatiek man. In zijn atelier draagt hij de lange, witte schort van een chirurg, die overal vol kleine verfvlekken zit. Toen ik hem vroeg of hij veel van geschiedenis hield, antwoordde hij me glimlachend:

— Ja, ik houd van geschiedenis, maar ik houd nog meer van de kleine anekdoten, van de details, die in de marge van wat men zou kunnen noemen de « Grote Geschiedenis », worden geschreven. Geloof me, de kleine anekdoten hadden soms hun invloed op de loop van de geschiedenis. Een anekdote, een detail verklaart soms de handelingen van deze of gene grootheid uit voorbije dagen. Ik wil je daarvan een voorbeeld geven. Toen ik nog op school was, moest ik leren dat Lodewijk IV zijn politiek plotseling totaal wijzigde. Dat was een feit, maar ons geschiedenis boekje vertelde er ons niet bij waarom eigenlijk... Veel later las ik dat de Zonnekoning om die tijd aan een zweer leed, die slecht geplaatst was en hem belachelijk maakte. De machtige koning voelde zich plotseling zwak. Hij was niet meer dan de armste van zijn onderdanen. Zijn karakter wijzigde zich en dit had invloed op zijn politiek beleid...

IN HET ATELIER VAN DE ARTIEST

ER zijn, zo vertelde Ballada, twee typen van soldaatjes de platte in tin, waarvan de hoogte voor een ruiter gewoonlijk niet meer dan 32 mm bedraagt en deze in relief (zoals ik er hier maak), die ongeveer 5.50 cm hoog zijn voor een voetganger zonder zijn hoofddeksel. Kom mee naar mijn atelier, zei hij, je kan dan zien hoe wij die tinnen soldaatjes maken!'

— Hebt u medewerkers?

— Ja, twee familieleden helpen mij.

Wij gingen de draaitrap op en kwamen in het atelier, waar Michel Ballada iedere dag werkt aan die kleine meesterstukjes.

— Ik heb 95 verschillende vormen. In deze vormen worden de afzonderlijke stukken gegoten. Ze laten talrijke variaties toe. Bekijk ze even...

Hij trok enkele schuiven open en haalde daar lichamen van paarden, koppen en poten uit.

— Tussen al deze elementen moet ik kiezen wat ik juist nodig heb. De stukken worden dan aan elkaar gelast en, al naar gelang de behoefte, ontstaat er een paard in galop, een dat steigert of een dat gewoon stil staat. De legering van lood en antimonium, waaruit ze gegoten werden, laat toe de poten te boetseren indien dit nodig is. En hier heb je dan de zadels, de stijgbeugels, enz...

Ook voor de ruiters beschikt Ballada over talrijke elementen, naakte lichamen met armen en benen, hoofden met alle mogelijke hoofddeksels, colback, sjako, czapska (een Poolse helm met grote pluim), enz., enz... Wanneer deze verschillende stukken nauwkeurig bij-elkaar gezocht en gelast werden, dan hoeft men niets anders meer te doen dan de ruiter of de infanterist aan te kleden.

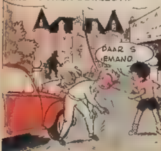
DE VERZAMELAARS ZIJN VEELEISEND

ER zijn twee typen van verzamelaars: er is de verzamelaar die maniak is en een grote waarde hecht aan de details. Hij telt het aantal knopen van jas en slobkousen. Hij toont mij zijn eigen dokumenten... En er is de verzamelaar-snob, die tin-

Dat is een volledige scène « De koerier van Lyon », die bewonderd wordt door deze oude heer met witte baard

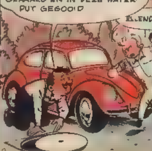
Meneer VéWé in

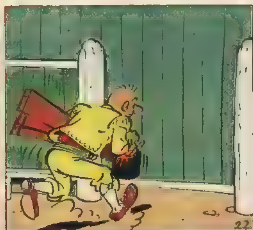

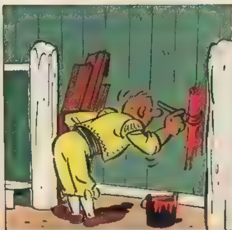

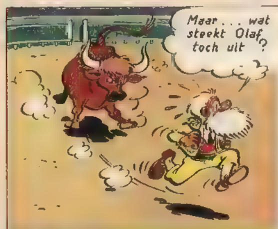
KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR Rémacle

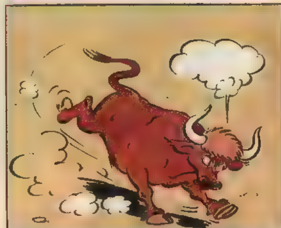

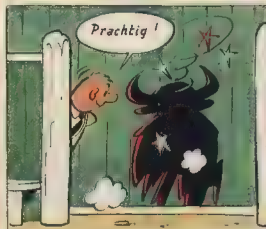

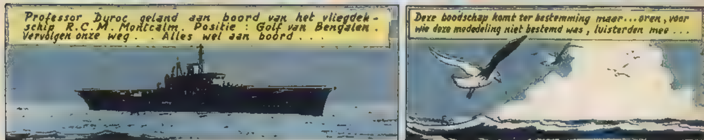
DE STILTE

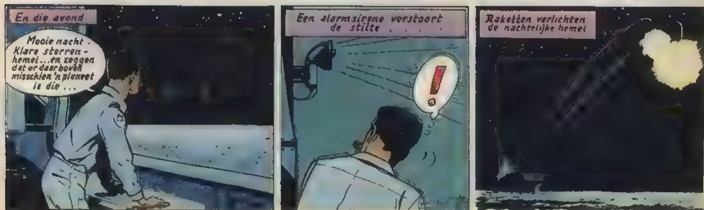
De « Blauwe Driehoek » krijgt zijn instructies per radio. Zo juist werd aan Dan medegedeeld op een Canadees vliegdekschip te landen. .

(Wordt voortgezet)

DE VALSTRIK

Big en Pasja hebben te Leon in Nicaragua een maatschappij van vliegtuig-taxis gesticht. Davis, hun rivaal, direkteur van de Aerolineas del Norte en bondgenoot van de lokale politie, steekt stokken in de wielen en saboteert de nieuwe maatschappij...

IN een hoekje van de barak, dat ze als bureau hadden ingericht, legden Marc en Jan die morgen de laatste hand aan het plan voor een reis die ze voor de boeg hadden. Plotseling werd de deur opengegooid en Big en Pasja herkenden de hoge gestalte die op de drempel stond onmiddellijk : Davis. Instinktmatig greep Marc naar een zware Engelse sleutel en hield die stevig in de hand. Er gleed een vluchtige glimlach over het ietwat krampachtig vertrokken gelaat van de man met het rood haar. Na een gebaar dat een groet moest betekenen, zei hij :

— Ik kom met jullie over « business » praten !

De twee jonge piloten bekeken hem stomverbaasd. Schijnbaar was Davis vergeten op elke wijze Pasja hem, tijdens de onderhandelingen met Bo...rdi, aan de deur had gewalst. ...j draaide niet rond de pot en ...k van wal met datgene wat ... « over business praten » ...emde :

— Jullie of ik zijn hier te ...el. Ik meen dat jullie hier te ...el zijn... Jullie menen sterk te ...n omdat jullie tot op dit ogen...k konden stand houden. Nu is ...t uit. Dit is mijn laatste waar...uwing : trek er uit of... jullie ...len het beklagen ! Ik zal zo ... gaan als het moet, en ver...tteren zal ik jullie... zo, zo...

...e enorme hand van Davis ...brijzelde lucht...

— Jullie hebben een mooi ...tje dollars op mijn rug ver...nd, nu kunnen jullie zich ...ers vestigen. Er is elders ...ats genoeg. Ga de Costa...anen pluimen of de Guate...teken... maar verlaat dit ...d alvorens het te laat is. Het ...en vriendenraad die ik jullie ...f.. Kijk, dat is voor de aan...p van jullie klanten en om ...e verhuizingskosten te beta... !

...e Amerikaan diepte uit zijn ...zak een pak verfomfaaide ...tten die met een elastiekje ...en gebonden waren en ...de het onverschillig op de ...ktafel.

...arc en Jan maakten geen ...aar, ze openden de mond ... De drukkende stilte die in ...vertrek heerste, bracht Davis ...e war.

...Zes duizend dollar ! zei hij ... toonloze stem.

...arc draaide hem kalm de ...toe.

...Luister eens, jongens, jullie ...len er niet op rekenen me ... af te zetten ! Maak jullie daaromtrent geen illusies ! In dit land kan je alles hebben voor dollars en op dit terrein ben ik veel sterker dan jullie. Ik kan jullie op wettige wijze verpletteren, dat is slechts een kwestie van geld. Ik kan m'n prijs opvoeren tot acht duizend dollar, geen cent meer echter !... Kies. Neem het geld... of ik breek jullie de nek !

Big bekeek Davis, een misprijzend lachje speelde om z'n mondhoeken... De Amerikaan wendde de ogen af. Zijn argumenten, die gewoonlijk zeer overtuigend waren, konden hier niets uithalen; ze strandden op een rots... Met z'n kin wees Big naar de bankbriefjes :

— Neem je geld en verdwijn !

Daar de andere, geheel in de war gebracht en niet begrijpend, bleef pal staan, voegde Marc met een kort hoofdknikje in de richting van Pasja er aan toe.

— Schiet op, anders zal Pasja je helpen !

Davis vloekte als een ketter, met van woede trillende handen raapte hij zijn dollars op en stapte naar de deur. Hij draaide zich nog om en riep :

— Des te erger voor jullie... Maar jullie hebben het gewild !

Er lag zoveel haat in de stem van Davis, dat Big en Pasja een koude rilling langs de rug voelden lopen. Van die dag af gingen ze nooit meer ongewapend buiten...

GEDURENDE de volgende dagen gebeurde er echter niets. Marc en Jan, die zich aan een brutale aktie van Davis of van de chef van de politie hadden verwacht, vroegen zich reeds af of die twee schurken, nu hun laatste list mislukt was, het niet hadden opgegeven ?

De kommandant van de vlieghaven kwelde de twee onverstoorbare piloten op alle mogelijke manieren, zodat deze niet meer omgang met hem zochten dan strikt noodzakelijk was. Ze hadden trouwens veel beters te doen dan zich, aan zijn speldeprikken te storen. Iedere dag kwamen er nieuwe klanten bij en er ging geen dag voorbij zonder dat de Fairchilds opstegen. Het bleek nu dat hun keuze juist was geweest, want de Fairchilds, relatief langzaam maar zeker en sterk, konden om het even waar stijgen en landen en dat was van het grootste belang. Een strook grond van een tweehonderdtal meter te midden van de wildernis, in allerijl ontbost en zo goed en zo kwaad het ging gelijk gemaakt, volstond. Het meesterschap van de twee piloten deed de rest. De zware tweemotorige toestellen van Davis waren groter, sneller maar veel delikater om te behandelen en ze eisten lange, goed geeffende, gladde en harde start- en landingsbanen. Hun mogelijkheden waren daardoor beperkt.

Al te vaak kregen Big en Pasja nu een telefoontje of een telegram : een veraf gelegen plantage had onmiddellijk een insektendodend poeder of een geneesmiddel nodig. In een afgelegen hoek was een vrachtwagen of een machine stilgevallen, tengevolge van de breuk van een vitaal stuk uit de motor. Elders was de hulp van een doktor of van technici op staande voet gewenst... Telkens steeg een Fairchild in de twee of drie uren die volgden op met de geneesheer, de technici, de gewenste vervangingsstukken of de gevraagde produkten aan boord. In een paar uren legden zij de reis af welke, over land, dagen zou hebben geduurd. Bij alle weer hoorde men het regelmatig gezoem van de motoren over de jungle als het lied van de hoop. Big en Pasja waren er reeds aan gewoon met hun trouwe, sterke machines manus-je-van-alles te spelen en ze koesterden geen wantrouwen toen hun werktuigkundige hen een klein pakje overhandigde.

— Een kerel met een grote Amerikaanse wagen is hier geweest en heeft dit afgegeven. Naar het schijnt is het graan dat morgen naar de hacienda Robla, een ananas-plantage, moet gebracht worden. Deze plantage ligt op 10 mijlen ten noorden van Puebla, aan de andere kant van de grens. Hij heeft me de juiste plaats aangewezen op deze kaart hier... Kijk, hier is het... De man betaalde en vroeg of jullie morgen alle twee konden gaan. Er staat ginds een apparaat dat moet meegebracht worden.

DE volgende morgen, het was nog heel vroeg, schakelde Pasja de motor van een van de twee Fairchilds aan, terwijl Big naar de controletoren liep om hun logboek van de nodige stempels te laten voorzien.

— Je gaat naar Honduras? vroeg de kommandant achterdochtig.

— Ja, doch slechts over en weer!

— De douane moet toch je toestel inspekteren!

De douanebeambte, een Indiaan die geeuwde naar de eerste zonnestralen en gehurkt met het geweer tussen de benen tegen een muur zat, kwam overeind en verwenste de gringo. Hij liep een eindje met Marc op, hij sleepvoette... Plotseling bleef hij staan, wierp een vluchtige blik in de richting van de controle en fluisterde:

— Twee cordobas en ik laat je vertrekken zonder dat ik naar je bagage kijk. Akkoord?

Marc glimlachte en stopte twee briefjes in de vuile hand van de beambte. Op hetzelfde ogenblik kwam de kommandant uit zijn kantoor gesprongen als een duivel uit een doosje. Hij zwaaide met de armen, huilde en tierde en z'n ogen sprongen bijna uit hun holten van woede...

— Ik heb het gezien! Ik heb het gezien! Onnodig te loochenen. Jij tracht een beambte om te kopen...

Heel waarschijnlijk had hij, verborgen achter de deur, de scene afgeloerd. Marc had het gevoel dat dit een handig in elkaar gezette valstrik was, een doorgestoken kaart... Hij kreeg niet eens de tijd te antwoorden. Als op een afgesproken teken, begon er in de onmiddellijke nabijheid een sirene te loeien. Met razende vaart reed een politiewagen het veld op, en stopte met knarsende remmen voor de controletoren. De chef van de politie, vergezeld van enkele gendarmen, stapte uit. De politiechef trachtte zijn triomfantelijke lach tevergeefs te verbergen en Marc voelde dat een zware ramp hen bedreigde...

— Jefe (1)! riep de halfbloed in de richting van de kommandant van de vlieghaven, geen toestel mag nog opstijgen alvorens we het nauwkeurig doorzocht hebben... Men meldde me zo juist dat er een grote hoeveelheid ruwe diamant gestolen werd in de mijnen van Gereas, op vijftig mijlen van hier.

— Die vuile gringo wou zo juist opstijgen voor Honduras en trachtte de douanier uit te kopen opdat men zijn toestel niet zou doorzoeken!

— Dat is een leugen! protesteerde Marc. Hij zweeg toen hij zag welk 'n blik de politiechef en de havenkommandant met elkaar wisselden... Hij was slechts de getuige van een stuk dat werd opgevoerd naar een te voren nauwkeurig vastgelegd scenario. Het spel van de douanier, het verschijnen van de kommandant en van de politiechef net op het gepast ogenblik... Dat alles was te duidelijk! De woorden die ze met elkaar wisselden spraken boekdelen, de toon klonk vals...

— Die gringo wou dus over de grens geraken, zonder dat men een oogslag zou werpen op de waar die hij meevoert?... Zonderling!

— Ja... en als bij toeval, vertrok hij met zijn handla... kameraad!

Hier versprak de kommandant zich haast. Het woord « handlanger » was er bijna uit. De gendarmen renden naar de Fairchild, dreigden met hun revolvers en Pasja, die zich afvroeg wat er gaande was, sneed het gas af, toen twee kerels hem brutaal uit de stuurhut sleepten.

Guzman kon thans niet meer veinzen... hij ontdekte het pakje met het graan onmiddellijk, opende het zo onhandig en met zulk 'n koortsachtige haast dat de inhoud op het kort gras viel... Stenen, stenen die geen bepaalde vorm hadden, de punten ervan schitterden in de zon... die stenen waren ruwe diamanten!

(1) Jefe: chef.

VOLGENDE WEEK:
IN DE GEVANGENIS

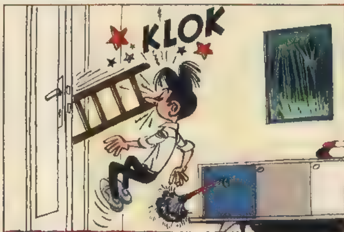

Ton en Tinneke

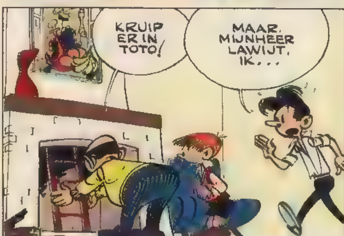

DOOR Franquin

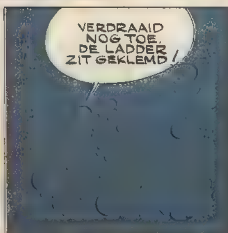

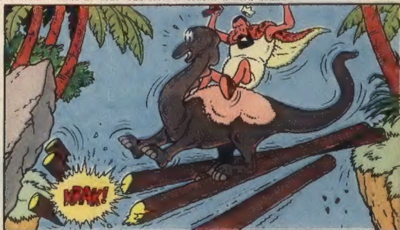

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske, op de hielen gevolgd door de reuzen, saboteerde de brug waarover de reuzen moeten komen

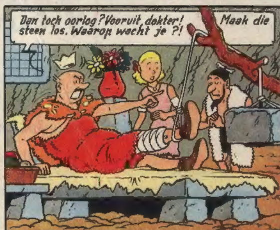

(Wordt voortgezet.)

TULPEN EN DIEPZEEFAUNA

ZANDVLIET is in de lente een bloementapijt en lokt duizenden toeristen. Zo je de tulpen laat bewonderen, maak dan een ritje naar Lillo waar er een Museum voor Diepzeefauna is. In dat museum vind je honderden zeeschelpen, koralen, vliegende vissen, diepzeevissen, zeesterren, enz., enz. Tot de zeldzame stukken behoren een reusachtige schelp die 20 kilo weegt, een volledige reeks van de vermaarde hersenkoralen, kegel- en harpschelpen en zeesterren waarvan de grootste een diameter van vijftig cm heeft. Het kostte vijf en veertig jaar werk en geduld om deze zeldzaamheden op te sporen en te verzamelen.

Boven de deur van het museum hangt het harnas van een waterschildpad als wapenschild. Tussen de vissen, de schelpen en de zeesterren, kan je mooie en dekoratieve wandschilderingen bewonderen.

HET STERKSTE DIER

WIST je dat het sterkste dier van de schepping niet de olifant maar... de oorworm is? Een mens kan ten hoogste tien maal zijn eigen gewicht torsen, de loopkever kan 182 maal zijn eigen gewicht dragen, een hommel driehonderd maal haar eigen gewicht en de oorworm slaat het rekord met 530 keren zijn eigen gewicht!

DE POS

HET BALLET MET EEN VOETBAL

BALLETDANSERS of voetballers? Deze prachtige momentopname werd genomen te Athene, tijdens de match tussen het Tsjechisch elftal « Spartak » en de Griekse ploeg « Panathinaikos ». Rechts zie je de Tsjechische goalkeeper, die een prachtige luchtsprong maakt en links zie je de Griekse centervoor... een lenig man!

NIEUWS IN HET KORT

● De taxis van München krijgen de toelating tot op de kaaien langsheen de treinen te rijden en daar de reizigers af te halen. De taxichauffeurs zijn in hun nopjes, de reizigers eveneens! De andere stations van Duitsland willen het voorbeeld van München volgen.

● Amerikanen brachten een klein toestel op de markt dat groot sukses kent. Het ziet er uit als een wekker en wordt onder het hoofdkussen gestoken van mensen, die snurken. Wanneer het belletje rinkelt, houdt het gesnurk op zonder dat de lawaaimaker volledig wakker wordt.

KERK - T.V. - SNACKBAR

DE aalmoezenier van de taxichauffeurs van Montreal (Canada) zag zijn droom werkelijkheid worden. Om het goede woord te verkondigen aan de 150.000 chauffeurs van de stad, kreeg hij een rijdende kerk met televisie en snackbar!

● Een twaalfjarige Italiaanse, Carla Cherici, kreeg een gouden medaille omdat zij uitgekozen werd als het vriendelijkste meisje van Italië. Sedert jaren brengt zij nl. iedere vrije minuut door aan het ziekbed van haar jonge buurman, Robertino, die volledig lam en stom is.

THE BIGGEST IN THE WORLD

EEN architekt van Chicago maakte de plannen voor een wolkenkrabber, die niet minder dan 528 verdiepingen zal tellen en daarop nog een toren van 150 meter! Dit gebouw zal veel, veel hoger zijn dan de Empire State Building van New York. De wolkenkrabber van Chicago wordt 121 m breed, 150 m lang, en zal aan de boorden van het Michiganmeer op een hoogte van 1.600 m. staan. Honderd vijftig duizend personen en 20.000 wagens krijgen er een plaatsje in!

ROBINSON'S STER VERBLEEKT

DAT is Gene Fullmer, die zijn vuisten toont. Het is met deze vuisten dat hij de grote Ray Suger Robinson kon verslagen. Het meesterschap van Fullmer was zo duidelijk, dat de juryleden hem eensgezind tot overwinnaar uitriepen. Fullmer is thans wereldkampioen middengewicht. Robinson heeft het recht te herkansen, maar zijn ster is aan het tanen en het is niet zeker dat hij nogmaals tegen Fullmer zal willen optreden.

MET DE WIND IN DE RUG

EEN automobilist reed met zijn kleine wagen over een grote weg. Een gemotoriseerd politieagent achtervolgde hem, haalde hem in en deed hem stoppen.

— Mijnheer, zo zei de agent, u rijdt aan meer dan 110 per uur. Ik heb het gekontroleerd!

— O ja, antwoordde de automobilist, die beslist geen hoge dunk had van de kwaliteiten van zijn kleine wagen, haalde ik werkelijk 110 per uur? Fantastisch! Dan moet ik de wind beslist in de rug gehad hebben!

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

WAAR EEN WIL IS, IS EEN WEG!

10 JA: Jij hebt een ijzeren wil, men mag gerust zeggen dat jij weet wat je wilt en krachtdadig op je doel afgaat. Dat is opperbest. Misschien moet je nu ook nog leren van je doel af te zien, indien je gewaar wordt dat het niet het juiste is!

VAN 7 TOT 9 JA: Je hebt veel karakter. Gebruik het voor een goed doel. Het is goed hardnekkig te vechten voor iets dat de moeite waard is. Maar pas op, mijn beste vriend, koppigheid leidt tot niets.

VAN 4 TOT 6 JA: Je laat je te veel beïnvloeden, vriend! Jij hebt niet genoeg energie om weerstand te bieden aan de bekoringen. Weet je dan niet dat de vakantie dubbel zoet is na gedane arbeid?

VAN 1 TOT 3 JA: Je moet meer karakter hebben, vriend. Zeg niet meer JA, nadat je eerst NEEN hebt gezegd of omgekeerd. Blijf bij je besluit.

0 JA: Je moest beschaamd zijn, jongeman! Je bent een zwakkeling! Je kan niets omdat je het eenvoudig niet wilt. Ken je dan het spreekwoord niet, **WAAR EEN WIL IS, IS EEN WEG!**

OPLOSSING VAN DE RAADSELTJES

1. Een wiel moet je smeren om het te doen zwijgen en een advokaat om hem te doen spreken.
2. Poes - soep.
3. Een dobbelsteen.

DE STATENDAM : HOLLAND'S GLORIE

DE « Statendam », waarop de Hollandse scheepsbouwers met reden erg trots zijn, is een dubbelschroef turbinemailschip, verdeeld in negen dekken. Het is een pronkjuweel van scheepsbouwkunde, architektuur en techniek. Het is komfortabel en snel. Om de brand te bestrijden werden in de plafonds sprinklers, automatische bluspompjes, aangebracht die bij een bepaalde temperatuur in werking treden. De hutten hebben bijna allemaal eigen badkamer of douche en telefoon. Behalve een gesloten zwembad op het benedendek, is er een open bad op het promenadedek. Er is een bioscoop die tevens als kapel kan worden ingericht, er zijn kapsalons, een fotohandel, een hypermoderne wasserij, een drukkerij en een hospitaal. Er is een keuken waarin gerechten worden bereid en waarover men nooit uitgepraat raakt...

De « Statendam » heeft stabilisatorvinnen, die het schip ook bij stormweer nagenoeg in evenwichtstoestand houden, de navigatieinstrumenten zijn buitengewoon verzorgd en het schip kan zijn eigen drinkwater (260 liter per dag) produceren. De « Statendam » heeft een inhoud van 24.000 ton, is 195 meter lang en 24 m breed. Max snelh. 21,9 mijl. De twee turbines hebben een vermogen van 11.000 PK. elk.

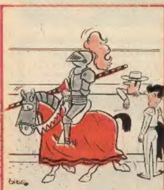
De « Statendam » biedt plaats aan 955 passagiers. De gezagvoerder is kapitein C. Haagmans en de bemanning telt 433 leden.

De inrichting, het werk van Hollandse architecten en kunstenaars, is bijzonder fraai en smaakvol. Van buiten is het schip duifgrijs geschilderd en op de schoorsteen de groen-gele strepen van de Holland-Amerika lijn.

RECORDMAN TEGEN WIL EN DANK

EEN piloot van de R.A.F. vloog met zijn toestel op een hoogte van 12.800 meter en werd eensklaps in de ruimte geslingerd. Het mechanisme van de uitwerpbare pilootzetel funktioneerde om een of andere duistere reden plotseling en buiten de wil van de piloot. Deze laatste werd aldus rekordman tegen wil en dank. Hij werd uitgeworpen zonder masker, zonder zuurstofapparaat en bracht het er heelhuids af!

— De picador wordt oud, hij wordt met de dag banger!

DE ZESDAGEN VAN DE HINDOE

AFSAR KHAN, een Hindoe, fietste zonder eens de voet op de grond te zetten, gedurende 157 uren en 35 minuten, of meer dan zes dagen en half! Jammer genoeg werd er niet bijgezegd hoeveel kilometer onze Hindoe in deze tijd heeft afgelegd!

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombard straat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymon Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerije C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cent
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

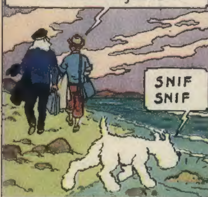
Oplage gekontroleerd door Devea.

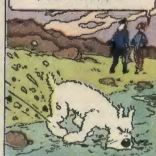
DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

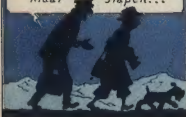
We gaan te voet naar Wadesdah, heeft Kuifje aan de kapitein gezegd..

(Wordt voortgezet.)